

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9761

гр. София, 12.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в закрито заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **11191** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от Е. А. М. Р. срещу ЗППАМ № 4605/26.11.2022 г., издадена от мл. автоконтрольор в 03 група, 01 сектор в ОПП-СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

С жалбата е направено искане по чл. 166 АПК, за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, допуснато по силата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП.

По искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, съдът взе предвид следното:

Искането за спиране, е подадено в срока по чл.166, ал. 1 от АПК, от активно легитимно лице, с правен интерес във висящ процес по оспорване на заповедта, поради което съдът намира същото за допустимо.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл.172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2

от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

В случая от жалбоподателя не са представени никакви доказателства, от които може да се направи такъв извод. Твърдението, че лишаването от възможност за управление на МПС нанася значителни вреди на лицето, тъй като води до натрупване на значителни разходи за придвижването му на територията на Република България, както и разходи във връзка с честите му посещения до дома му в К. и пътувания до Испания, не е достатъчно, за да се приеме, че наложената ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на лицето.

Посочените в жалбата съображения са изцяло бланкетни и без никаква конкретика, за да може да се направи обоснован извод, че с допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на обжалвания акт му се причиняват значителни и трудно поправими вреди. Следва да се посочи, че възникналите неудобства за жалбоподателя не надхвърлят обичайните такива, които всеки човек би изпитал без свидетелство за управление на МПС.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, III, 36 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Е. А. М. Р. за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ № 4605/26.11.2022 г., издадена от мл. автоконтрольор в 03 група, 01 сектор в ОПП-СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: